sāpson fortissimꝰ. Frequēt̃ se oc
cupare. Jo. Semꝑ ad opis facito
ne dyaƀ te ociosū inueniat. Car
nē domare. vn̄ ī ew. hoc genꝰ
demonioꝝ n̄ eicit̃ n̄ ī orōne et
ieiunio. Temptatōi ab initio re
sistere. Gen̄. Jpa ɔteret caput tu
Omnia pecca Qu̅. vij. vicia.
peccā ɔ̄ṗuis sit mor̃l̃a. ꝉ uen̄l̃ia. xxij.
semꝑ sint pecca n̄ tn̄ sēꝑ
sūt mortalia. vn̄ uidend̄ qn̄
unūqdq; sit mortale ꝉ ueniale.
Et vana gl̃a ex gn̄e est ueni
ale q̄ꝛ genus opis sum̃t̃ ex ob
iecto. vanū aū ꝑ se n̄ ē obiec
tū mor̃ pecci ƺ uen̄. vn̄ cū uana
laus sit hꝰ pecci obm̄. pꝫ q̄ꝛ nō
semꝑ est mor̃le peccm̄. Fit tn̄
uana gl̃a mor̃le dupl̃r. s. rōe fi
nis ꝓ quē laus appetitur. Op̃
nāq; tale ē quale est fīs ꝓ q̄d
appetit̃. Jt rōe opis ī q̄ laus
querit̃. Circa ṗmū g̃ dō q̄ꝛ ꝗ
duplici fine laus appetitur.
Jo ad uitandū malū infamie.
sic̄ samuel se laudauit. i. R. Jj.
ꝓ utilitatē aliq̄ spūalē ut ē
gl̃a dī ul̃ edificatō pximi. sic
paulꝰ se ɔmendauit. ij. ad Cor.
Tercio ꝓ lucrū auaricie. sic
phei qui deuorabāt domos ui
duaꝝ simulantes longā orōm. Mt.
xxiij. Jiij ꝓ aliq̄ actū pecci
uenial̃. sic qn̄ q̄s laudari uult
eo q̄ꝛ uenial̃r ī laude delectet̃.
ṗmū est prudentie. Scd̄m ca
ritatis dī ꝉ pximi. Tercium ē pec
catū mor̃le. et idē intellig̃ ē qn̄
cūq; peccm̄ mor̃le pōa finis alicui
opis. Qrtū est uen̄le. Seq̄ scd̄a cā
quare uana gl̃a peccm̄ sit mor̃le
s. rōe opis p q̄d laus q̄rit̃. hoc
aū pt̃ fi̅ t̃plr̃. Pa laus qn̄q; q̃
p opa illicita. Qn̄q; p opa ex se
indifferētia. Qn̄q; p opa uirtutum.
Si p̃ ṗm̄ sic ē tale peccm̄ q̄le ē
illud illicitū. s. mortale ꝉ uen̄le. Si scd̄o
m̄ sic est peccm̄ uen̄le ut est hr̃e
diuicias ꝉ uestes ꝑciosas cū ab
usu taliū ī laudem. Jntm̄ si ta
lia de se sunt ordinata ut sint
occō mortal̃ pecci. ꝑ q̄ꝛ mlr̃ cū
ornatu meretricio ad capiendas aīas
mas ꝑparat̃. vel si scdm̄ r̃e ē illici
tū ex ꝓhibitōe sc̃ionis ut tornea
menta ꝛ hꝰ. sic sū pecca mortalia.
Si tercio m̄. s. laus q̄rit̃ p opa uirtut̃
hoc est dupl̃r. Pa uel appetitus
laudis ɔiungit̃ opi uirtutis tāq̄
incidens sic ɔiungit ī cantu ul̃
ꝑdicatōne qnq;. ꝛ tūc ē uenia
le. Vl̃ laus est finis ṗncipal̃r
ꝑstituit̃ opi uirtutis. et sic ē mor̃le
q̄ꝛ tūc inheretur ei ut fini ul
timo. Et nō q̄ maius peccm̄ ē
gl̃ari de bonis spūalibꝫ q̄ de
t̃palibꝫ q̄ꝛ nimi hn̄t motiuū eo
q̄ꝛ mī apparea̅nt ext̃a q̄ t̃palia.
Jnuidia ex suo gn̄e ē mor̃le pec
catū. q̄ꝛ enim inuidia ꝑ Rem
gn̄m sit dolor de alieno bono. ɔ̃
riat̃ directe carit̃. q̄ n̄ emulat̃
ƺ ɔgaudet uirt̃. j. Cor. Carit̃ ū n̄
ē ɔ̃riū n̄ mor̃le peccm̄. Tn̄ fīs q̄ꝛ ex
gn̄e est mor̃le pt̃ ēē uen̄l. ingr̃
ī p̃ motu ɔsistit. ꝉ ext̃a suā rom

License: CC-BY-NC – Aarau, Aargauer Kantonsbibliothek, MsWettF 15, f. f.%2047v – Hugo Argentinensis; Guilelmus Rothwell (http://www.e-codices.ch/en/kba/WettF0015/f.%2047v)